

hen hører, har mit fulde Hjerte og min fulde Interesse, saa det skal ikke mangle paa Forstaaelse fra min Side, naar den Sag kommer til at foreligge. Men det ene udelukker jo ikke det andet, og det, at vi forhaabentlig en Gang kan tage fat paa en mere intensiv Børneforsorg, forhindrer ikke, at vi den Dag i Dag, hvor vi staar overfor disse mange ældre og meget fordærvede Kvinder, godt kan tage under Overvejelse, hvordan vi skal hjælpe dem, og hvordan vi skal bevare Samfundet for den Skade, de gør. Her vil jeg bede det ærede Medlem huske paa, at jeg ikke alene udtalte min Glæde over, at Politiet kunde skride ind overfor saadanne, men jeg sagde udtrykkelig, at det er ikke nok, at vi viser dem bort fra Beværtningerne, det er vigtigt at overveje, om man ikke i en mere udstrakt Grad skal gaa til at føre saadanne til gode Arbejdshjem, hvor de kan blive isoleret og blive anvendt ved nyttigt Arbejde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Inger Gautier Schmit: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914. (Indløseligheden af Nationalbankens Sedler).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4517).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Dalsgaard: Straks ved Verdenskrigens Udbrud fik Nationalbanken ved Lov af 2. August 1914 Ret til for Tiden indtil 1. Oktober samme Aar at undlade at indløse sine Sedler med Guld, og denne Ret blev ogsaa i det store og hele benyttet. Nationalbankens Fremgangsmaade i saa Henseende har gentagne Gange siden faaet Regeringens og Rigsdagens Godkendelse, idet Retten til at nægte at indløse Sedler med Guld atter

og atter er blevet forlænget, sidste Gang ved Lov af 9. Juli 1920 for Tiden indtil Udgangen af Februar Maaned d. A. Ved det foreliggende Lovforslag foreslaas den nævnte Bemyndigelse for Nationalbanken yderligere forlænget til Udgangen af dette Aar.

Ved de tidligere Forhandlinger paa Rigsdagen om dette Spørgsmaal har der jo været ret delte Meninger om Rigtigheden af Nationalbankens Guldpolitik, og saadanne delte Meninger findes vel endnu mellem Partierne. Jeg finder dog ingen Anledning til at komme ind paa de tidligere Forhandlinger om dette Spørgsmaal, dels fordi Nationalbankens Fremgangsmaade, som nævnt, gentagende har faaet Regeringens og Rigsdagens Godkendelse, dels ogsaa fordi jeg af de sidste Forhandlinger om denne Sag fik det Indtryk, at selv om Menerne fremdeles var delte om Rigtigheden af Nationalbankens tidligere Guldpolitik, var alle dog den Gang enige om, at som Forholdene var blevet, vilde det paa det Tidspunkt være urigtigt og uheldigt at aabne for Guldet, og selv om Valutaforholdene i den sidste Tid har forbedret sig ret væsentligt, heldigvis, mener jeg dog at kunne gaa ud fra, at der ogsaa nu er Enighed om, at det endnu er for tidligt at aabne for Guldet. Jeg gaar ud fra, at den Opfattelse fremdeles er til Stede hos alle Parter, da Dollars jo endnu noteres højt over Pari, og en Aabning for Guldet derfor utvivlsomt vilde medføre, at en stadig Guldudstrømning af Landet vilde finde Sted, hvilket ret sikkert vilde føre til en økonomisk Krise af uanet Omfang for vort Land og blive til Skade ikke blot for Nationalbanken, men først og fremmest — saadan ser jeg i alt Fald paa det — for Landet. For Tiden er det da formentlig rigtigst paa ny at forlænge Retten for Nationalbanken til at undlade at indløse sine Sedler med Guld. Men efter det stærke Fald i Dollarkursen i den senere Tid kan der vel næres Haab om, at den Dag ikke vil være saa overmaade fjern, da Sedlernes Indløsning med Guld atter kan finde Sted.

Det er for øvrigt ikke blot i vort Land, man nægter at indløse sine Sedler med Guld; saa vidt jeg ved, er det samme Tilfældet i alle andre europæiske Lande, der har Guldmonetfod. Det er naturligvis ikke noget absolut Bevis for, at denne Fremgangsmaade er den rigtige, men jeg synes dog, at der i dette Forhold ligger et ret stærkt Sandsynlighedsbevis derfor. Paa mit Partis Vegne kan jeg derfor anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme. Vi maa jo i alt Fald have Sagen afgjort inden Udgangen af den kommende Februar Maaned.